

luffende er til Benyttelse ved Ordningen af disse Laan. Nu staar der nok, at Attesterne kun maa benyttes i dette Djemed, men jeg kan ikke indse, at der er nogen som helst Sikkerhed for, at de ikke benyttes ogsaa paa anden Maade, idet vedkommende, naar han løser sin Panteattest til dette Brug, selvfølgelig ogsaa kan benytte den under andre Forhold. Jeg vilde derfor langt foretrække, at man gif tilbage til den Form, som § 4 havde i den tidligere Lov, som gaar ud paa, at Betalingen for de Pantehogsattester, der ere benyttede til Ordning af de nævnte Laanesager, tilbagebetales; saa skulle de virkelig være benyttede til Ordningen af Laanesager, der først skulle være i Orden, forinden vedkommende faar Gebyret tilbage. Saaledes som det staar her, er det altsaa til Brug for den tilkommende Ordning, og om den ved man aldrig, om den virkelig kommer i Stand eller ej, og derfor vil det meget let kunne give Anledning til Misbrug.

Jø øvrigt skal jeg, som sagt, ikke have noget imod Lovforslagets Fremme, men jeg vil dog altsaa forbeholde mig at stille et Vædringsforslag til 2den Behandling angaaende de to Punkter, jeg her har tilladt mig at berøre.

J. Pedersen: Efter at dette lille Lovforslag er kommet til os fra det andet Ting, vedtaget enstemmig der og med den højtærede Finansministers Tilslutning, havde jeg ikke ventet, at der her fra Tingets Side skulde gøres Indvending imod det. Jeg vil ogsaa haabe, at disse Betæneligheder, som det ærede Medlem, der nu satte sig, fremkom med, let ville lade sig overvinde. Jeg har tænkt mig, at dette Forslag, som det altsaa er kommet, vilde kunne gaa igennem væsentlig uforandret, men der er dog en lille Ting, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, og det er det, om det ikke vilde være rigtigt, naar man fritager Laangiveren for disse Udgifter, her ere nævnte, saa ogsaa at tage Retsanmærkningerne med. Det forekommer mig, at der ikke er god Mening i, at der skal betales for Retsanmærkninger, naar man fritages for at betale Tinglæsningsgebyr og Panteattest. For større Beløb har Retsanmærkningerne jo ikke saa meget at sige, men for mindre Summer spille de dog altid en Rolle. De udgøre jo ifølge det gamle Sportelreglement Halvdelen af Tinglæsningsgebyret, dog ikke ud over 4 Kr., og for Udsettelse det samme, dog ikke ud over 2 Kr., og man har i Ministerialtidenden for 1887 offentliggjort et Cirkulære fra Generaldirektoratet for Skattevæsenet, hvorfra det fremgaar, at Gebyret for Retsanmærkninger

ikke regnes med ind under Tinglæsningsgebyrerne. Jeg vil altsaa henstille, navnlig til velvillig Overvejelse af den ærede Finansminister, om han ikke skulde være villig til at modtage et Vædringsforslag til anden Behandling, der gif ud paa at føje Gebyret for Retsanmærkninger ind under de Fritagelser, som Lovforslaget omhandler.

P. G. C. Jensen: Jeg kan ganske slutte mig til det ærede 7de Medlem for 2den Kredts (Høst). Ogsaa jeg har Indvendinger at gøre mod de ny Bestemmelser, der ere komne ind i § 1 i Folketinget. Jeg tror ikke, det er en heldig Maade at udtrykke den Tanke paa, som man der har søgt at give Udtryk. Forholdet var forrige Gang, da et lignende Lovforslag blev vedtaget og udkom, dette, at dersom der var sket en lille Forandring i Pantets Bestaafenhed, saa vilde Fritagelsen for Konverteringsomkostningerne ikke blive indrømmet. For at komme uden om dette Punkt maatte man saa benytte den Vej, at dersom der er solgt en lille Parcel af Pantet, som altsaa ikke nu kunde tages med ind under den ny Pantfætning, maatte man forsyne den bestaaende Obligation med en Paategning og lade den tingløse, og naar det var sket, kunde man konvertere frit. Det var altsaa en Omvej, der maatte gaas, og en fedelig Omvej, som medførte ikke saa ringe Ulejlighed, men som efter Lovens Bestaafenhed og Affattelse var ganske nødvendig. Jeg finder ogsaa, at de Bestemmelser, der fra Administrationens Side den Gang bleve trufne til Gennemførelse af Loven, vare aldeles konsekvente og fuldkommen i Overensstemmelse med Lovens Indhold og Mening. Jeg finder altsaa, at det er en meget rigtig Tanke, der er kommet frem i Folketinget, at man for at undgaa de Besværligheder, der ere forbundne med en saadan Relaksationspaategning, gerne vil søge at bringe det dertil, at den mindre Forskel i Pantets Bestaafenhed ikke skal komme i nogen Betragtning. Men medens jeg er enig i Tanken, finder jeg, at den Maade, hvorpaa der er givet den Udtryk, er meget uheldig. Det afgørende er nemlig

Rettelser.

Sp. 640, S. 15—17 f. n. Sætningen: „naa, i Guds Navn . . . Parti sammen med dem“ skal lyde saaledes: „naa, lad dem saa i Guds Navn gøre det, jeg har ikke noget imod, at de gøre det, jeg vil saa helst ikke være i Parti sammen med dem“.